

فرزند شهید نادر بهرامی از خاطرات پدری می گوید که او را هرگز ندید

پدرم تجسم غیرت «مردان کرد» بود

یازدخوانی زندگی شهدای اهل سنت، به خصوص اهالی استان کردستان حتی اگر بیش از ۳۰ سال از شهادت شان گذشته باشد یازهم یادآور

مظلومیت چندباره آنان و خانواده هایشان است.

شهدایی که برای حفظ اسلامیت نظام و پایداری آب و خاک شان از مال و جان خود گذشتند و خانواده هایشان در همه این سال ها رنج بسیاری

از اهانت ها و زخم زبان های وابستگان به ضد انقلاب را به جان خریدند. شهید نادر بهرامی از آن قبیل شهدایی است که خانواده اش پس از به

شهادت رسیدن او سال ها با انگ ها و اهانت های منافقین و ضد انقلاب دست و پنجه نرم و دردی مضاعف از درد فراغ شهیدشان تحمل کرده اند.

فرزند شهیدی که تصویری از پدر در ذهن ندارد و تمام دانسته هایش از پدر شنیده هایش از اطرافیان است اما آن چنان با پدر آشناست که گویی

سال ها در آغوشش زیسته و درس ها آموخته است. دکتر سیروان بهرامی متولد دی ماه سال ۶۰ است و در ۳ ماهگی پدر را در راه دفاع از وطن از

دست داده است. جز چند عکس و خاطراتی که مادر، پدر بزرگ و مادر بزرگ برایش تعریف کرده اند چیز دیگری از پدر در ذهن ندارد اما وقتی پای

صحبت هایش می نشینی گویا سال ها با پدر زندگی کرده است و تربیت یافته اوست.

